

[Henning Rasmussen]

gennemført i Folketinget den 4. juni i år af et flertal.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går videre i talerrækken.

Birgitte Husmark (SF):

Som ventet gik den konservative minister på talerstolen og sagde, at der ikke er sket økonomiske nedskæringer inden for sygehus- og sundhedsområdet. Det er lige før, det er nødvendigt at genoptage diskussionen fra valgkampen, hvor SF gang på gang pegede på, at det selvfølgelig får virkning også på sygehus- og sundhedsområdet, når den borgerlige regering hjulpet af De Radikale siden 1982 har tilbageholdt over 14 mia. kr., i ikke udbetalte bloktilskud. Virkningerne viser sig naturligvis med stadig større tydelighed, når der oven i de manglende bloktilskud nu skal lægges strafafgifter og deponeringsordninger. Og den sidste rest af kommunernes selvstændighed blev frataget dem den 29. maj i form af det lovbestemte skatteloft.

Fra SF's side er vi enige med forespørgerne i, at man er nødt til at se samlet på sygehus- og sundhedsområdet. De opgaver, som ikke løses i amts- og sygehusregi, bliver som oftest til endnu større problemer i kommunerne, hvor den økonomiske situation er mindst lige så presset.

Og hvad er det så for nedskæringer, der bliver vedtaget i de seneste sygehusbudgetter? Det er, som hr. Henning Rasmussen påpegede, lukning af langtidsmedicinske afdelinger, lukning af fødeafdelinger, lukning af rekreationshjem, beskæring af genoptræningsmuligheder, drastiske nedskæringer på rengøringen, nedskæring af vikardækning ved ferie og sygdom, fjernelse af biblioteksbetjening, nedlæggelse af uddannelsespladser såvel for sygeplejersker som for sygehjælpere – og meget andet.

Jamen amterne har det samme beløb til rådighed, siger ministeren. Utroligt, at ministeren kan få sig selv til at sige det, efter at regeringen med den sidste overenskomst har været medvirkende til nedsættelse af arbejdstiden, hvilket skal kompenseres i hvert fald for det vagtbærende personales vedkommende, og med øgede lønudgifter må de samme ydelser selvfølgelig koste mere, og det er der med

regeringens begrænsninger ikke penge til. Derfor sker der det, som alle, der ser på personalenormeringerne, kan se, nemlig at der skæres på vikardækningen, og at sygehjælpere glider ud af normeringen, og der sker en fortsat »rationalisering« af rengøringen og de hygiejniske foranstaltninger, samtidig med at vi har mange sygeplejerskestillinger ubesatte på grund af den allerede nu eksisterende mangel på elevpladser.

Endelig må vi ikke se bort fra det øgede antal ældre i befolkningen, som også vil nødvendiggøre en relativt øget behandlings- og plejeindsats.

I SF betragter vi konsekvenserne af disse nedskæringer, ikke alene på sygehusområdet, men på hele behandlings-, pleje- og omsorgsområdet, som yderst alvorlige. Disse forhold berører de mennesker, der skal have hjælp, og som kan se frem til endnu længere ventetid, måske med smerter og måske på sygedagpenge, som jo er tidsbegrænsede og derfor ophører på et bestemt tidspunkt. Det berører de mennesker, der bliver udskrevet uden sikkerhed for, at der er hjælp til rådighed i hjemmet.

Nedskæringerne berører ligeledes de mennesker, der tidligere holdt modet oppe, fordi personalet havde tid til en lille snak, og det berører de mennesker, der fortsat bliver placeret på sygehusgangene i konstant lys og uro.

Og så taler jeg slet ikke om det værste af alt: ventehospitalerne og, hvad der er lige så slemt i et såkaldt velfærdssamfund, de psykiatriske afdelinger, hvor voldsomme patienter blandes med svært depressive mennesker – med uønskede tvangsforanstaltninger til følge.

Disse nedskæringer berører også de ansatte i plejesektoren, som får stadig mere nedslidende arbejdsvilkår med større sygefravær og øget pres på den indskrænkede vikarpulje til følge. Den utilstrækkelige vikarkonto er igen medvirkende til en ond cirkel af stress og nedslidning.

Fælles for de berørte personalekategorier er, at det langt overvejende er kvinder, der arbejder i disse job. Det er kvinder, der bliver udsat for disse hårde arbejdsvilkår, og det er kvinder, der står udenfor og banker på, men ikke kan komme ind, hverken på sygepleje-